

overvejelse om et lån til en potentiel kunde retter henvendelse til moderselskabet, der jo har mulighed for at få videregivet alle relevante oplysninger, som så kan spørge de øvrige datterselskaber, om den potentielle lånmottager er kendt, hvorefter moderselskabet så kan sige ja eller nej til det spørgende datterselskab. Hvis loven reelt giver en sådan mulighed, ja, så vil den naturligvis også blive benyttet. Men hvad så? I sådanne situationer vil et finansielt institut med den nugældende lovgivning jo bare spørge et af de fælles kreditoplysningsbureauer, hvortil man i dag indberetter. Det er vel det samme.

Nej, det er det faktisk ikke helt. Dels er de fælles kreditoplysningsbureauer undergivet offentlig regulering, dels vil koncernernes behov for at indberette til de fælles kreditoplysningsbureauer reduceres, hvorved de finansielle institutter, der er afhængige af oplysninger fra disse bureauer, afskæres fra adgang til oplysninger og dermed får deres konkurrenceforhold forringet. Det er det her med, at man støtter de store i forhold til de små.

Så alt i alt vil de foreslåede ændringer i bank- og sparekasseloven m.m. give de finansielle koncerner en konkurrencefordel, samtidig med at forbrugernes retssikkerhed forringes.

Ministeren har heller ikke været særlig klar i forholdet omkring afgivelse af samtykke: I lovforslagene fastslås det, at der ikke skal være noget formkrav for et samtykke, hvilket eksempelvis vil sige, at det skal afgives digitalt eller mundtligt, og selv om der i bemærkningerne også står, at samtykket skal være specifikt, og at kunden skal være informeret om samtykkets omfang, tvivler jeg på, at loven giver forbrugeren en tilstrækkelig beskyttelse.

Så bare et eksempel: Forleden gik jeg ind på Internettet, fandt Den Danske Banks hjemmeside og slog op under låneansøgninger. Her skulle man udfylde det ønskede låns størrelse osv., og på et tidspunkt bliver man så bedt om vedrørende samtykke at klikke ja til, citat: »Det skal bemærkes, at Den Danske Bank-koncernen forbeholder sig ret til at foretage kreditværdighedsundersøgelser, herunder indhente oplysninger om nuværende, eventuelt tidligere engagementer i Den Danske Bank-koncernens selskaber, eller, pkt. 2, i et kreditoplysningsbureau.«

En sådan samtykkeerklæring er på sin vis specifik, forstået på den måde, at enten giver du et samtykke, eller også får du intet lån, og formelt set er kunden jo informeret om, at alle op-

lysninger, som koncernen ligger inde med, må indhentes. Men jeg tvivler på, at kunden eksempelvis er på det rene med, at det reelt indebærer, at Den Danske Bank derved har fået tiladelse til f.eks. at hente helbredsoplysninger, som kunden år tilbage har afgivet til Statsanstalten. Men dette er jo rent faktisk muligt, eftersom Statsanstalten, nu Danica, i dag er en del af Den Danske Bank-koncernen.

Denne retsstilling forekommer ikke betryggende. Det eneste rigtige ville være, at der blev indarbejdet en lovregel, der ikke kan fraviges ved aftale, hvorigennem forbrugeren beskyttes ved afgivelse af samtykke. Det betyder, at når andre end sædvanlige oplysninger benyttes, skal der for kunden foreligge et udtrykkeligt skriftligt og tidsbestemt samtykke.

For at sikre ensartethed på området bør Forbrugerrådet udarbejde de nærmere regler for samtykkets afgivelse, således at det sikres, at et samtykke ikke blot inkluderes i en standardblanket som i ovenstående eksempel.

Jeg håber, at det er fremgået, at vi er noget kritiske over for lovforslagets del omkring tavshedsbestemmelserne, men jeg håber, at det under udvalgsarbejdet bliver muligt at tilføje økonomiministeren både energi og stedsans, så hun får forståelse for, i hvilken retning håndtasken skal svinges. Og til det arbejde vil jeg her efter førstebehandlingen indlevere en række ændringsforslag til de finansielle love, som netop vedrører de problemstillinger, som har været mest i centrum for dagens debat.

Engil Møller (DF):

Lovforslagene har ændringer af rammevilkårene for den finansielle sektor som formål for bedre at kunne skabe nogle konkurrenceedygtige enheder, og isoleret set er det jo en udmærket tanke og idé. Samtidig sker der en styrkelse af tilsynet med de finansielle koncerner.

Med hensyn til adgang til at videregive kundeoplysninger til finansielle virksomheders moderselskaber foreslås en større udvidelse af adgangen til at videregive disse fortrolige kundeoplysninger. Det kan vi ikke fra Dansk Folkeparti støtte.

Som forslaget er lagt op, vil det medføre en konkurrenceforvriddning til fordel for de store i forhold til de mindre aktører inden for den finansielle sektor. Samarbejdet med disse aktører inden for den finansielle sektor vil faktisk blive dårligere efter det forslag. Så vi kan ikke støtte dette.